

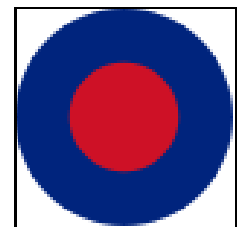
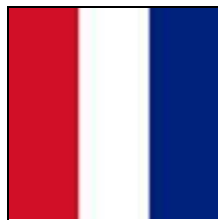
302 Squadron (Poznan) Pools Fighter Squadron.

De **Poolse Luchtmacht** (*Polskie Sily Powietrzne*) was de naam van de Poolse Luchtmacht opgericht in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk tijdens de Tweede Wereldoorlog. De kern van de Poolse lucht gevechtseenheden naast de geallieerden waren ervaren veteranen die in 1939 gevlogen hadden bij de invasie van Polen. Een groep van 145 Poolse piloten gingen samen met de geallieerde een geweldige bijdrage leveren aan de overwinning bij de Slag om Engeland en de meeste Tweede Wereldoorlog luchtgevecht activiteiten.

Geschiedenis

Na de Duits-Sovjet-overwinning tijdens de invasie van Polen van 1939, ging het grootste deel van het vliegend personeel en technici van de Poolse luchtmacht naar Roemenië en Hongarije, waarna velen hun weg naar Frankrijk vonden om van daaruit de Duitsers te bestrijden. Daar, in overeenstemming met de Frans-Poolse Militaire Alliantie van 1921 en de wijzigingen van 1939, moesten de Poolse Luchtmacht eenheden opnieuw worden samengesteld. Echter, het Franse hoofdkwartier was huiverig voor het maken van te grote Poolse lucht eenheden, in plaats daarvan werden de meeste Poolse piloten aan kleine eenheden verbonden, zogenaamde *toetsen*. Slechts één grote eenheid werd gevormd, de *Groupe de Chase polonaise I/145* gestationeerd op het vliegveld Mions.

Maar het duurde tot 18 mei 1940 voor dat deze eenheid uitgerust werd met vliegtuigen en zelfs dat waren de volledig verouderde Caudron C.714 toestellen. Het vliegtuig was voor de piloten geen partij tegenover de snellere vijandelijke vliegtuigen uit die periode. Een week later, op 25 mei, besliste de Franse minister van Oorlog Guy la Chambre dat hier niet meer mee gevlogen mocht worden. Aangezien de Franse autoriteiten geen andere vliegtuigen bieden had, negeerden de Poolse piloten dit besluit en bleven zij de vliegtuigen gebruiken. Hoewel de vliegtuigen hopeloos verouderd waren in vergelijking met de Messerschmitt Me 109E 's waarmee zij werden geconfronteerd, de Poolse piloten scoorden toch 12 bevestigde en 3 onbevestigde 3 neergeschoten toestellen in drie gevechten tussen 8 juni en 11 juni. Interessant is dat onder de beweerde neergeschoten vliegtuigen vier Dornier Do 17 bommenwerpers, maar ook drie Messerschmitt Bf 109 en vijf Messerschmitt Bf 110 nacht jagers waren. De rest van de Poolse eenheden werden met behulp van de Morane-Saulnier MS406 jagers, iets betrouwbaarder.

De Poolse luchtmacht had 86 vliegtuigen in Frankrijk met anderhalf eskaders volledig operationeel, en de resterende twee en een half in verschillende fasen van de opleiding. Al met al, de Poolse piloten vlogen 714 missies tijdens de Slag om Frankrijk.

Na de val van Frankrijk in 1940, werd een groot deel van de Poolse luchtmacht overgeplaatst naar Engeland om van daar uit te strijden tegen de Duitsers. Dit ging per boot met de SS. Alderpool.

Echter, het RAF luchtmacht personeel was niet bereid om de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de Poolse troepen te accepteren. Een zelfde situatie als in Frankrijk.

Air Marshal Sir Hugh Dowding gaf later toe dat hij eerst "een beetje twijfelachtig" was geweest over de Poolse vliegeniers. Britse regering gaf tegenover generaal Sikorski aan, dat aan het einde van de oorlog, Polen zou moeten betalen voor alle kosten die bij het handhaven van de Poolse strijdkrachten in Groot-Brittannië gemoeid zijn. Dit was voor de piloten zeer teleurstellend: ze zouden alleen mogen toetreden tot het Royal Air Force Volunteer Reserve, in oude Britse uniformen,

Overtocht met de SS. Alderpool. vliegen onder Britse vlag en verplicht worden om twee eden af te leggen, een aan de Poolse regering en de andere aan Koning George VI van het Verenigd

Koninkrijk; elke officier moest een Britse tegenhanger hebben, en alle Poolse piloten moesten beginnen in de rang van "pilot-officer", (sergeant) de laagste rang voor een piloot in de RAF. Pas na een studieperiode zou iemand worden bevorderd naar een hogere rang. Daardoor moest de meerderheid van de zeer ervaren Poolse piloten naar opleidingscentra, en de Engels Command procedures en taal leren. Terwijl de RAF zware verliezen leed als gevolg van gebrek aan ervaren piloten. Op 11 juni 1940, werd een voorlopig akkoord ondertekend door de Poolse en Britse regeringen en gaven de Britse autoriteiten eindelijk toestemming voor de oprichting van twee bommenwerpers squadrons bij het opleidingscentrum, als onderdeel van de Royal Air Force .

Oprichting in Engeland

Het squadron werd opgericht op 10 juli 1940, op de RAF vliegbasis Leconfield onder leiding van W / Cdr LG Nixon - in York.

13 juli 1940 vliegbasis Leconfield het 302 Pools Fighter Squadron.

De officiële RAF naam was: 302 Pools Fighter Squadron. Voortzetting uit de vooroorlogse Poolse luchtmacht traditie, kregen eskaders namen van de steden waarin ze destijds waren gestationeerd. Net als de bommenwerper eenheden droegen deze de namen van de Poolse provincies. Het 302 squadron was een opvolger van de vooroorlogse 3 *Pulk Lotniczy* van "Poznan" leger en als 1/145 Squadron verdedigen zij eerder in Frankrijk in 1940. Het visuele teken van dit squadron was een badge door het personeel van het squadron gedragen en geschilderd op zijkant van de cockpits van vliegtuigen. De badge bestond uit het 132 *Eskadra* embleem, een raaf, die op driekleuren achtergrond (blauw, wit en rood), en nummers 1/145 en 302.

Bijna alle opgenomen piloten met gevechtservaring waren veteranen van de eerdere Poolse en Franse luchtgevechten.

De overgrote meerderheid van de Polen kende geen of gebrekkig Engels en zij kregen op de vluchten hulp van een aantal Britse officieren (11) en onderofficieren (33).

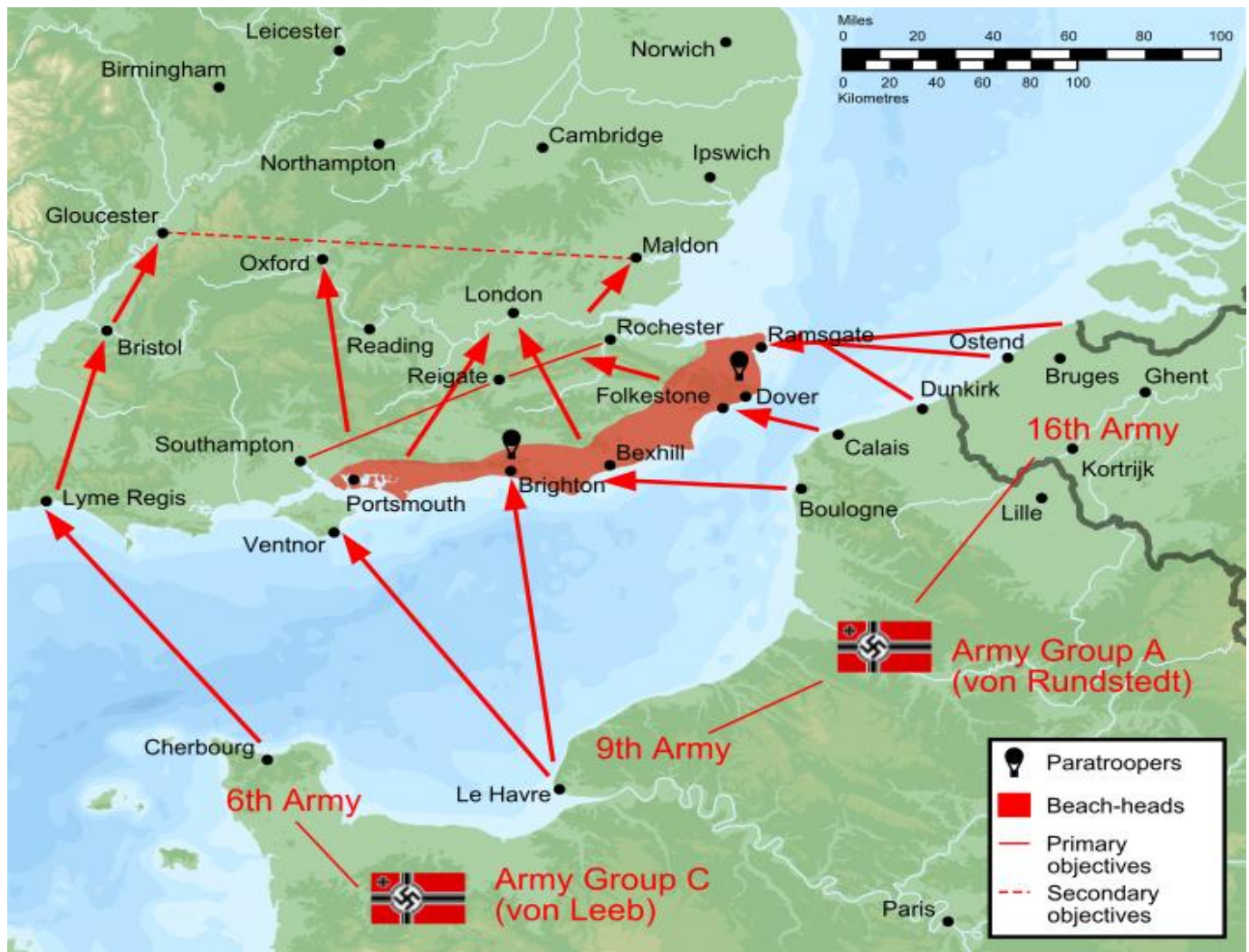
Toen de Poolse luchtmacht in 1940 in Engeland startte moesten alle vliegeniers beginnen met de rang van Pilot Officers, sergeant, terwijl zij zeer ervaren vliegers waren.

De eerste Poolse squadrons waren de 300 en 301 bommenwerpers en 302 en 303 squadrons gevechtsvliegtuigen. De squadrons, die de Hawker Hurricane vlogen, bij het eerste optreden in de derde fase van de Battle of Britain eind augustus 1940, bleek al snel dat de zeer effectieve Poolse vliegkunsten goed ontwikkeld waren en de piloten als onverschrokken beschouwd konden worden, soms grenzend aan roekeloosheid. Hun successen waren erg groot in vergelijking met de minder ervaren Britse Gemeenebest piloten. Het 303 squadron werd de meest efficiënte RAF-eenheid in die tijd. De RAF commandanten protesteerde als de overheid hun censuur weigerde om dit feit in de pers te laten verschijnen.

Logo van het 302 squadron

Training van piloten en monteurs op de nieuwe vliegtuigen ging erg vlot, en 15 augustus 1940, werd het squadron operationeel verklaard. Het kon toetreden tot de gelederen van de 12 Fighter Group onder het commando van Air Marshall Trafford Leigh-Mallory.

De voornaamste taak van het 302 squadron was het deel van de oostkust van Engeland te verdedigen, van Grimsby naar Scarborough. De kust patrouilles werden in konvooi gevlogen.

Tijdens de volgende weken waren er voor het 302 squadron geen schermutselingen met Duitse vliegtuigen, zij moesten patrouilleren op konvooien van trage schepen voor de kust. De vliegers waren overdag veel vrij, maar op een zekere nacht bombardeerden de Duitsers, Hull en woedde er een grote slag met de *Luftwaffe* boven Zuid-Engeland. Deze situatie frustreerde de Poolse piloten van het 302 squadron, omdat hun collega's van het 303 squadron met hun meerdere overwinningen wel nachts mochten vliegen. Toen de Battle of Britain goed op gang kwam werd het 302 squadron overgeplaatst naar de RAF basis Duxford, gelegen ten noorden van Londen, waar het vandaar uit zeer succesvol vloog van 14 september tot 25 september. 11 vijandelijke vliegtuigen werden vernietigd.

Piloten rennen naar het toestel om de aanval af te slaan

Duitse Heinkel III dropt bommen.

Op 25 september, keerde de eenheid terug naar Leconfield. Tijdens de reguliere vluchten waren er geen vijandelijk Duitsers te zien. Het weer boven Engeland verslechterde snel. Vaak waren de dagen erg bewolkt, met regen, harde wind en sterke mistbanken. Er is toch nog wel eens spervuur boven Londen, dat maakt het vliegen nog gevaarlijk en eist van piloten extra aandacht. Op 29 oktober, tijdens de patrouille boven het zuiden van Engeland botsten twee *Hurricanes* bij slecht zicht met elkaar en beide vliegtuigen zijn niet meer te gebruiken. Pech dus.

Dat de Battle of Britain langzaam ophield, was voornamelijk het gevolg van ongunstige weers- en daardoor vliegomstandigheden. Overdag, werden er sporadische Duitse jagers gezien boven het zuiden van Engeland, maar de Duitse bommenwerpers verhoogden hun activiteiten nachts. Deze invallen waren meestal op Londen. Het maakte de vliegeniers alleen maar bozer en vastberadener. Koning George VI, op een bezoek aan een Poolse eskader, vroeg een Poolse vliegenier wat was het moeilijkste waar hij mee te maken gehad in de oorlog. Het antwoord was: "*Regulations King's*"

Pools Wapenschild Volunteer Air Force Squadrons

Toen de Poolse RAF squadrons werden gevormd, werden een reeks van badges of wapenschilden ontworpen voor elk van de Poolse squadrons of vliegende eenheden met uitzondering van de 945 & 929 Ballon Squadrons, 1586 Flight en 6 (C) OTU. Sommige van de squadron badges waren gebaseerd op squadron of escadrille badges van Poolse vliegende eenheden van de periode voor 1939, voor de Tweede Wereldoorlog.

Het jaar 1941 begon met een nogal drukke agenda van konvooi escortes en patrouilles in Southampton en Portsmouth.

Op de top van de activiteiten die de belangrijkste squadrons maakten, werden vluchten vaak gemaakt tegen vijandelijke vliegtuigen die proberen de Engels kustlijn te over schreiden. Hun streven om deze indringers te blokkeren was een moeilijke zaak, vooral omdat Ju-88's snelle vliegtuigen waren en hun ervaren bemanning vakkundig gebruikten van de boven Engeland hangende bewolking als dekmantel.

Op 5 februari mocht het 302 Squadron voor de eerste keer deelnemen aan een dagoperatie met een escorte van 24 *Blenheims* vliegtuigen. Hun doel was het St. Omer vliegveld in het noorden van Frankrijk aan te vallen. Dit was pas de tweede aanval uitgevoerd door de RAF, in dit deel van zijn offensief.

Op 7 april, werd de 302 eenheid verplaatst naar RAF Kenley de buurt van Londen. Daar werd het enkele dagen later uitgerust met nieuwe vliegtuigen van het type, Mk IIA en IIB. De nieuwe vliegtuigen waren sneller en de laatste versie was bewapend met 12 machinegeweren, 6 in elke vleugel.

Sinds het vroege voorjaar werd de eenheid erg druk en zij voerden veel operaties uit. Het waren meestal snelle tochten tegen kleine groepen van Duitse vliegtuigen, aanvallen en geselecteerde doelen op lage hoogtes. Andere vliegende activiteiten waren het begeleiden van grondaanvallen in Frankrijk. Als gevolg van verhoogde inzet in 1942 door de *Luftwaffe* aan het Oostelijk front, kreeg het 302 (Poznan) Squadron meer rust.

Pools Luchtmacht gedenkteken, St. Clement Danes, Londen.

Poolse bemanning.

In 1942 kwam de Amerikaanse luchtmacht naar Engeland en begon met dag operaties tegen Duitse troepen op het continent. Poolse jagervliegers namen deel als escorte aan deze bombardementen.

Op 7 mei 1942, verhuisde het Poolse 302 squadron naar de RAF vliegbasis Heston in het Londense voorsteden. Onder het commando van S / Ldr Lapka, maakte het squadron veel aanvalsvluchten boven Frankrijk en België. Op 19 mei, tijdens de "Dieppe operatie", voerde de eenheid vier keer met twaalf vliegtuigen bombardementen uit, zonder zelf verliezen te hebben.

Tot het einde van 1942, vloog het 302 squadron bommenwerper escortes afzonderlijk of met de groep. Op dat moment bestond de 1 Poolse jachtgroep uit vier squadrons (in plaats van de gebruikelijke drie), waarvan squadron 306 en 315 gestationeerd waren op het vliegveld Northolt, terwijl squadron 302 en 308 op het vliegveld Heston gestationeerd waren. Beide locaties waren op dat moment Poolse vliegvelden, W / Cdr Mumler commandant op RAF Northolt en W / Cdr Janus bij Heston.

Luchtmachtbasis.

Het jaar 1943 werd gekenmerkt door een totale overheersing van de geallieerden luchtmachten over de Duitse *Luftwaffe* op het westelijk front, en de Poolse bijdrage waaronder het 302 squadron, was zeker niet klein.

Overdag waren de bommenwerper operaties gericht tegen doelwitten in Frankrijk, België en Nederland, samen werd met de Amerikanen die met hun viermotorige vliegende forten meegevlagen, werd ook gestart om locaties in Duitsland zelf te bombarderen. Die aanvallen bestond uit groepen van 100-300 bommenwerpers, vaak begeleid door nog een groter aantal jagers, zowel dichtbij als voor de lange afstand.

Het 302 squadron begeleide ook de Amerikaanse bommenwerpers in hun aanvallen boven het continent, vooral die tegen afgevuurde V1's. De intensiteit van deze vluchten was hoog en de vermoeidheid van piloten groeide langzaam. In tal van deze tochten met Me109s en FW190s waren Poolse piloten opgenomen. Zij vierden vele overwinningen maar leden ook onvermijdelijk verliezen.

Op 18 oktober 1943, nam S / Lr Krol, het commando van de eenheid over. Op dat moment, escorteerden de Poolse piloten meestal B-17s en operaties boven Frankrijk.

Met de voorbereiding naar de geplande invasie van het vaste land in 1944, (D-Day) werd een nieuwe luchtmacht onderdeel ontwikkeld: 2 Radicaal Air Force (2 TAF). Dit veroorzaakte een grote reorganisatie binnen de Poolse eenheden, die werden opgenomen in de nieuwe te maken organisatie. Nieuw gemaakt waren de squadrons 131 en 133. De eerste TAF bestond uit het 302, 308 en 317 Squadrons, zij gingen Spitfires vliegen, terwijl de tweede TAF met de squadrons 306, 315 en 129 (Britse) Noord-Amerikaanse *Mustangs* MkIII gingen vliegen.

Een toestel van het 303 squadron.

Ze begonnen met het trainen voor hun nieuwe rol. Van

Zij moesten gaan samenwerken met de geallieerden landstrijdkrachten, de squadrons waren bedoeld om gronddoelen aan te vallen in een onmiddellijke nabijheid van het front. De Spitfire IX is uitgerust met 500 pond bommenrekken onder de buik en 250 pond bommenrekken onder de vleugels.

Deze gevechtsvliegtuigen waren bedoeld om langdurig in de lucht te zijn onder een directe bedreiging van de vijand. De Poolse squadrons bijzonder belang was het laag vliegen, goed

kijken naar de vijand op de grond en op de kaart vliegen, omdat er geen hulp van vliegondersteuning beschikbaar zou zijn.

In 1943, hebben de Poolse vliegers van het 302 (Poznan) squadron een leidende positie in treffers, met 15 vijandelijke vliegtuigen vernietigt, 8 waarschijnlijk verongelukt en 3 beschadigd.

Het begin van het jaar 1944 begon met een vrij intensieve training in nieuwe vliegtuig types voor deze operaties. Sommige operationele vliegdiensden werden geoefend, en naarmate het jaar vorderde, groeide het aantal oefeningen. De Poolse vliegers begeleiden de "vliegende forten", bombardeerde de afgevuurde V1, Duitse artilleriestellingen en communicatiecentra in Frankrijk.

Onderhoud aan het toestel.

Op 1 april, verliet het 131 squadron haar vliegbasis Northolt en verplaatste zich naar de ALG (Advanced Landing Ground) op het nood vliegveld Deanland in Sussex. Het gehele personeel moest zich zo spoedig mogelijk aanpassen aan de nieuwe omstandigheden. De landingsbaan was niet meer dan met gras bedekte vierkantjes van staalgaas, bekend als Somerfield veld. Een permanent campingachtig leven van begon, en de voorjaarskou was een last voor iedereen.

Dit kamp voor het 131 squadron (onder bevel van W / Cdr Gabszewicz) bleef tot het einde van de oorlog.

Op 6 april 1944 werd een nieuwe overeenkomst bereikt en de Poolse Luchtmacht in Groot-Brittannië kwam onder Pools commando, zonder RAF officieren. Dit resulteerde in de oprichting van een speciale Poolse luchtmacht personeel universiteit bij RAF Weston-super-Mare, die tot april 1946 operationeel bleef.

Embleem Poolse Luchtmacht.

Op 24 april 1944, werd het 302 squadron verplaatst naar ALG Chailey, nog steeds in Sussex en ongeveer 14 kilometer ten noordwesten van Lewes. Dit was een repetitie voor de snelle verplaatsingen, die het in de toekomst moest kennen.

Op D-day (6 juni 1944) vloog het 302squadron vier op volle sterkte patrouilles, boven de Geallieerden landingen in Normandië. De volgende dagen waren zeer vergelijkbaar. Op 11 juni, na de ochtend patrouille, landde het 302 squadron in Frankrijk op RRS (Herlaadset en Tanken Strip) om bij te tanken. Dit was het eerste Poolse squadron dat lande en tankte in Frankrijk na de invasie. Daarna werden meer patrouilles gedaan en keerde het squadron terug naar Engeland. De *Luftwaffe* was bijna verdwenen bij Normandië, er waren geen schermutselingen meer met de vijandelijke vliegtuigen.

Op de 26^e juni werd het squadron verplaatst naar ALG Appledram nabij Chichester, en vervolgens op 16 juli naar de basis Ford, direct bij het kanaal.

De tweede helft van 1944 was een drukke tijd voor iedereen in het squadron. Piloten vlogen twee, drie keer per dag. Het grondpersoneel moest werken van zonsopgang tot zonsondergang en daarbuiten, met zaklampen. De vliegtuigen moesten altijd klaar zijn voor de volgende dag.

Op 3 augustus verhuisde het squadron naar Frankrijk, naar het noorden van Cean Plumetot 6 km. Op het vasteland van Frankrijk werden de landingsterreinen en strips voorzien van codes.: B voor de RAF, en voor de Amerikanen. Plumetot, was B-10. De omstandigheden waren erg zwaar. De vlieg strip was nog in het schietbereik van de Duitse artillerie en het personeel had om er te verblijven provisorisch voorbereide schuilplaatsen. Tijdens warme dagen bedekte het stof alles en na regenval veranderde alles tot modder. 's Nachts het constante geraas van artillerie geschut maakte slapen bijna onmogelijk.

Piloten vlogen vele tochten per dag, aanvallen van vijandelijke troepen en materiaal aanvoer. De piek van de vliegactiviteiten kwam op 17 augustus, toen het 302 eskader 5 op volle sterkte aanvallen moest uitvoeren. Piloten werden gesnapt en beschoten, er waren vijf Duitse "Neger" torpedo's

Een treffer in de romp.

(kleine onderzeebootjes) voor de kust van Normandië. In andere vluchten die dag, ondersteunde het 131 squadron het offensief van de 1st Canadian Army bij Falaise. Een deel van dit leger, was de 1e Poolse Pantserdivisie, onderleiding van generaal Maczek .

Tussen 1 en 16 september, kregen de 302 squadron piloten even rust van het zenuwslopende vliegen, op de School van de artillerie bij Fairwood Common in Engeland.

Ondertussen, werd het 5e squadron verplaatst naar Londiniere (B-15) in de buurt van Rouen. Echter, de constante regen maakt deze landingsbaan onbruikbaar, en vijf dagen later verhuisde het squadron weer, ditmaal naar Vendeville (B-51) ten zuiden van Lille. Op 2 oktober verhuisde het squadron naar België, waar de nieuwe locatie Deurne (B-70) was, in de buurt van Antwerpen. Enige dagen later, verhuizen de Polen naar St. Denijs (B-61) in de buurt van Gent. De intensiteit van de operationele vliegen was nog steeds erg hoog, op 29 september voerde het squadron vier bombardementen en beschietingen met 12 Spitfire uit, op Duitse stellingen.

De Duitse luchtmacht verhoogde op 1 januari 1945, zijn laatste grote inspanning tijdens de oorlog, aanvankelijk ging het Ardenoffensief van de Wehrmacht goed in een enorme, enigszins suïcidale aanval op geallieerde vliegvelden gemaakt. Onder de naam " *Bodenplatte* " zijn door de Duitse vliegtuigen aangevallen gedaan op 19 vliegvelden in Frankrijk en België, waaronder het Pools vliegveld in de buurt van Gent. Met ruim veertig Fw190 en Me109 vliegtuigen is door de Duitsers een ravage ontstaan op St. Denijs, terwijl de Poolse squadrons weg waren op hun hulpmissies.

Vóór dat de Duitse klaar waren met hun beschieting op deze luchtmacht basis kwamen twee Poolse (308 en 317) squadrons terug en betrapte hen op heterdaad. Het 302 squadron was nog ver weg toen het felle luchtgevecht uitbrak rond de vliegbasis. De Polen verloren meerdere vliegtuigen bij de strijd en het 302 squadron deelde een aantal van haar *Spitfires*, met de andere twee squadrons.

Op 13 januari, kwamen er nog weer een basis verplaatsing, dit keer naar Grimbergen (B-60) in de buurt van Brussel, waar het squadron nieuwe Spitfire Mk XVI's ontvingen, die in staat waren om snelheden boven 660 km/h. te halen.

Ook de voormalige luchtmacht basis Gilze Rijen kwam door het vertrek van de Duitsers vrij en werd ingenomen door de Poolse vliegers van het 302 squadron met als bijnaam City of Poznan.

Vliegbasis Gile-Rijen tegenwoordig.

Piloot Sgt. Jozef Hajduk. 22 jaar oud, met het servicenummer 704118 komt vanaf basis Gilze-Rijen, om 10.45 uur met zijn Spitfire MKIX aan de Beekstraat 3 in Toldijk om het leven tijdens de crash in een sneeuwstorm en ligt begraven op de begraafplaats in Steenderen.

grafsteen

Jozef Hajduk

De belangrijkste taak van het 131 squadron was om de vijand transportroutes aan te vallen en in het frontlinie gebied te verlammen. Piloten bombardeerden spoorweg centra in Nederland en Duitsland, depots, schepen, voertuigen, locomotieven en vijandige commandoposten. De bijdrage van deze

1 april 1945

squadron in dit stuk van vernietiging was enorm, en piloten vlogen met een grote ijver en vastberadenheid, zelfs in ongunstige weersomstandigheden, zij zetten de vijand hiermede betaald dat zij in september 1939 tijdens de invasie van Polen hadden gedaan. Op 13 april 1945, vond het squadron zijn nieuwe locatie in Nordhorn (B-101) in Duitsland. Van daaruit bleven de piloten op Duitse grond aanvallen. Hun werkgebied was tussen steden van Wilhelmshaven, Oldenburg, Bremen en Hamburg. Poolse Spitfires zorgden voor een zware tol op de restanten van terugtrekkende Duitse legers. Het 30 squadron volgde de voorzijde van de oprukkende troepen en verhuisde naar Varrelbusch (B-113) in de buurt van Bremen.

Vliegeniers van het Poolse 302 squadron. Jan Krajewsky 24 jr. 302 squadron in zijn Spitfire.

Het einde van de oorlog bracht niet het einde van alle diensten van het squadron. Omdat het nog steeds diende als het 131 Poolse squadron. Het squadron verhuisde wederom nu naar een permanent *Luftwaffe* vliegveld bij Ahlhorn op 10 september 1945. Als een deel van de Britse bezetter het bleef daar tot het einde van 1946.

Na de oorlog, in december van dat jaar werd het Poolse squadron teruggeroepen door de veranderde politieke situatie en gingen de toestellen terug naar de Britten. Vanwege het feit dat Polen aan het einde van de oorlog onder Sovjet-Unie invloed kwam, ging slechts een klein deel van de piloten terug naar Polen, terwijl de rest in Engeland bleef en op 3 januari 1947 werd het squadron ontbonden.

Van het **302** Poolse Squadron verloren 20 piloten het leven, 12 worden vermist en 9 werden gevangen genomen, 63 vliegtuigen werden vernietigd en 43 beschadigd door luchtafweer van de vijand.

Wachten op de terugkeer naar Polen

Poolse oorlog monument in Londen.